

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

De centum quinquaginta Episcopis, qui Constantinopoli conuenerant, &
quas sanxerant res Nectario illic creato Episcopo. Cap. VIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

clesiis segregat, sciatis velim, vobis cras extra ciuitatem conuentus agendos esse. Hæc locutus, egreditur. Neque illud intellexit, quòd qui ex ea vitæ ratione, quam mundus postulat, fugiunt, (sic enim dictum Euangelij capiendum est) hi quærunt supernam Hierusalem, sed ipse alium sensum secutus, de cætero extra portas conuentus fecit. Exiit etiam vna cum illo Lucius, qui Alexandria, vti prius dixi, ciectus, multatusq; exilio, Constantinopoli ætatem egit. Quocirca Ariani, qui annos quadraginta ecclesiarum administratione potiti fuissent, cū concordia, ad quā Imperator Theodosius illos hortabatur, fugerēt, se ex vrbe subdlexerunt, ad quintū Consulatū Gratiani, Theodosii autē Augusti primū: sexto Calend. Decembris. Qui autē fidem seruabant Consubstantialis, hi in eorum venere loca, ecclesiasq; occupauere.

De centum quinquaginta Episcopis, qui Constantinopoli conuenerant, & quas sanxerant re s Nestario illic creato Episcopo. CAP. VIII.

Imperator, nulla mora interposita, concilium episcoporum, ipsius fidem amplectentium, cōuocat: quo tum fides concilij Nicæni corroboraretur, tum Constantinopoli designaretur Episcopus. Ac quoniam in spem venerat, se posse Macedonianos ad concordiam cum illis Episcopis, qui erant eiusdem cum illo fidei reducere, Episcopos sectæ Macedonianæ accersuit. Itaq; in vnum conueniunt, qui fidem tenebant Consubstantialis, Timotheus Alexandria Episcopus: Hierosolymorum Cyrillus, qui id temporis pœnitentia adductus, fidei Consubstantialis se totum addixerat: Meletius autem iam pridem aderat: eo scilicet tempore, quo erat propter designationem Gregorij illo accersitus: Ascholius etiam Thessalonica Episcopus, & alij complures. Erant omnes numero centum quinquaginta. Partis Macedonianæ primas obtinuerunt, Eleusius Episcopus Cyzici, & Marcianus Lápfaci. Oēs illius sectæ erāt ad numerū triginta sex: quorū maior pars ex ciuitatib⁹ Hellespōti fuit. Ad conciliū igitur cōueniunt, Eucharide, & Euagrio Coss. mense Maio. Ab Imperatore itaq; & Episcopis, qui eādē cū eo fidē amplexabantur, modis omnibus laboratū fuit, vt Eleusium cū suis ad cōcordiam fidei adducerēt: Eumq; non solum

solum legationis, quam Eustathius & alij cum illo, eorū nomine apud Liberū iamdudum Romanum Episcopum obierāt, in memoriā redegerūt: verū etiā quòd nō multo ante, nullo habito discrimine, sua spōte cū illis, qui fidē Consubstantialis tuebantur, communicarant: eosq; nequaquam piē & religiose facturos, si cum antea consentientem cum illis de fide opinionem agnouissent, iam rursus ea, quæ præclare decreuerant, penitus euertere molirentur. Verū apud illos nec admonitioni, nec reprehensionī locus relictus fuit. Nam se malle opinionem Arianam asseuerare, quā fidē Consubstantialis assentiri dixerunt. Quæ cum respondissent, Constantinopoli abscesserunt: perque literas populo cuiusque ciuitatis significarunt, vt fidē concilij Nicæni minime consentirent. Alterius autem partes Episcopi, Constantinopoli cōmorati, de Episcopo designando concilium iniuerunt. Nam Gregorius, vt paulò ante demonstraui, Episcopatu illo repudiato, ad urbem Nazianzum se recepit. Erat fortē Nectarius quidam, ex genere senatorio, vir moribus admodum modestus, & tota vitæ ratione conspicuus: qui quanquam Prætoris fungebatur officio, à populo tamē inde abreptus, ad Episcopatus honorem delatus fuit, & à centum quinquaginta Episcopis, qui tum aderant, ordinatus. Eodem tempore decretum fuit, vt Episcopus Constantinopolitanus proximè & secundum Episcopū Romanum primas propterea obtineret, quòd illa ciuitas noua Roma esset appellata. De integro etiam fidem concilij Nicæni stabiliunt, & dispartitis prouinciis, patriarchas constituunt: deciduntq; vt nullus Episcopus, relicta sua diœcesi, ad exteras ecclesias demigraret. Nā antea propter persecutionū tēpestates istud facere cuiq; liberū erat. Nectario igitur ampla illa ciuitas Cōstantinopolis, & tota Thracia sorte obuenit: Pōtica autē diœcesis patriarchatus Helladiæ Cæsareæ Cappadociæ post Basiliū Episcopo, Gregorio Nyssæ (hæc est vrbs etiam Cappadociæ) fratri Basilij, & Otreio Melitinæ, quæ est in Armenia, cōtigit. Patriarchatum item Asianum Amphitochius Episcopus Iconij, & Optimus Antiochiæ Pisidiæ fortitò capiunt. Aegypti diœcesis Timotheo Alexandria Episcopo tribuitur. Ecclesiarum denique versus orientē diœcesim idem Episcopi, qui antea, Pelagius

SOCRAT. HISTOR.

scilicet Episcopus Laodiceæ, & Diodorus Tarfi obtinent: honoris prærogatiua ecclesiæ Antiochenæ referuata, quam Meletio tum præsentī tribuerunt. Itemq; statuerunt, vti si vsus postularet, res, cuiusque prouinciæ concilium prouinciale dispensaret. His etiam Imperator suffragatus est. Istud itaque concilium talem exitum est consecutum.

Quòd Imperator Theodotius Pauli Constantinopolitani Episcopi corpus magno cum honore ab exilio reportauit, quo tempore Meletius Antiochenus Episcopus ab hac vita migrauerat.

CAP. IX.

PER id temporis corpus Pauli Episcopi (quem Philip-
pus præfectus Imperatorius propter Macedonium, vti
supra commemorauī, in exilium eiecit, Cucufsiq; quæ
est vrbis Armeniæ, strangulandum curauit) Imperator An-
cyræ Constantinopolim transtulit: ibiq; cum magno ho-
nore & reuerentia excipiens, in ecclesia, quæ eius nomine
nuncupata est, reposuit: quam Ecclesiam antea quidem Ma-
cedoniani ab Arianis segregati, tenuerant: sed tum tamē ab
Imperatore propterea expulsi erant, quòd eius fidem ample-
xari recusauerant. Eodem tēpore Meletius Episcopus An-
tiochiæ, in morbum delapsus, decessit de vita. Quo quidē
tempore Gregorius frater Basilij funebrem orationem in
eius mortem recitauit. Corpus autem Meletij eius neces-
sarij Antiochiam transportarunt. Rursus qui Meletio erāt
addicti, à Paulino gubernari noluerunt, sed in locum Me-
letij Flavianum sufficere constituerunt. Vnde populus de
integro disfidere cœpit. Et propterea ecclesia Antiochena
denuò non propter fidem, sed propter Episcoporum dele-
ctum diuisa fuit.

*Quòd Imperator cum eodem tempore quo filius eius
Archadius Augustus declaratus est, omnium secta-
rum concilium indici præceperat, solis Nouatianis,
vt qui fidei Consubstantialis astipulabantur, intra
ciuitatem conuentus agere permisit, reliqui autem
hæretici abigebantur.*

CAP. X.

Itemq;